

Flere kokke

Menighetssøsterhjemmet og Diakonissehuset har bestemt seg for å gå vær sin vei når det gjelder utdanningen av diakoner. Norsk Diakonihøyskole blir derfor oppløst etter 25 års virksomhet, og resultatet blir at tre relativt små utdanningsinstitusjoner er samlet i Oslo.

AV NILS-TORE MOSVOLD

En kombinasjon av det enorme behovet for sosialt og humanitært hjelpearbeid i landet, og et ønske om å gjenopplive diakonembetet i kirken var bakgrunnen for at Diakonhjemmet ble dannet i 1890.

Før dette var det sykepleierne fra diakonisse-anstalten, i dag Diakonissehuset, som fungerte som omsorgsarbeidere i menighetene. Det ble dannet i 1868 etter inspirasjon fra lignende institusjoner i Tyskland. Cathinka Guldborg var anstaltens første forstanderinne. Begrepene sykepleier og diakonisse var i praksis synonyme begreper. Det var indremisjonen som stod bak etableringen av diakonisse-anstalten, og senere Diakonhjemmet. Bevegelsen omfattet grupperinger med ulikt syn på både kirken og indremisjonsarbeidet,

og det var Lutherstiftelsen, en gruppe med utgangspunkt i pietismen og folkevekkelsen i 1870- og -80 årene, som stod bak Diakonhjemmet. De var av den oppfatning at det frivillige arbeidet skulle knyttes sterkt til kirken og presteembetet. Dette embetssynet la vekt på at kirken trengte menn med kall fra Gud til å gå inn i diakonrollen.

EN DIAKON VAR EN MANN

Utdanningstiden ble etter kort tid fem år, og var den første sosialutdanningen i Norge. Utdannelsen gav både sosionom-, sykepleie- og teologisk kompetanse. I formålsparagrafen til Diakonhjemmet av 1891 stod det: Vi vil utdanne unge Møend, som føler seg kaldet til i Kristi Kjærlighets Aand at gjøre Barmhjertigheds Tjeneste blant syge, fattige og nødlidende, for saadan Tjeneste og at

forene dem til et Broderforbund. Kvinner fikk ikke lov til å ta diakonstudiet ved Diakonhjemmet før i 1968, og forutsetningen var at de hadde tatt grunnutdannelsen sin der. Eksterne kvinnelige studenter som i utgangspunktet var kvalifisert for diakonstudiet fikk ikke fullført det ved Diakonhjemmet før langt ut på 1980-tallet.

KVINNENE PÅ BANEN

Spørsmålet om hvordan kvinnelige studenter som var utdannet ved andre diakonale institusjoner skulle få diakonutdannelse, la grunnlaget for opprettelsen av Norsk Diakonihøyskole. Den ble etablert i 1972, og var et samarbeid mellom Diakonissehuset (Lovisenberg), Menighetssøsterhjemmet og Bergen Diakonissehjem. Sistnevnte trakk seg ut for noen år siden. Årsaken til dette er usikkert,

Ker, mer søl?

men det er muligens mangel på tilhørighet grunnet den fysiske avstanden mellom Oslo og Bergen som var utslagsgivende.

UTDANNINGEN BLIR SPREDT

Vi har fram til i dag hatt en situasjon hvor to utdanningsinstitusjoner utdanner diakoner i Norge. Skismaet mellom Diakonissehuset og Menighetsøsterhjemmet fører nå til at det blir tre relativt små utdanningsinsti-

tusjoner i Oslo. I tillegg er det på trappene en utforming av en fjerde, men det er i Tromsø og underlagt universitetet der.

Norsk Diakonihøyskole har til nå hatt statstilskudd til 30 studieplasser, og delingen medfører at en samlet mellomstor studieretning blir til to små. Navnet "Norsk Diakonihøyskole" skal ikke lenger benyttes. Diakonissehuset blir blivende i de gamle lokalene, og Menighetssøster-

hjemmet tar med seg sine 15 diakonstudenter til Staffeldtsgt.

Historien har skapt prestisje i å føre tradisjonen videre. Naturlig nok dukker det opp mange spørsmål rundt dette, ikke bare rundt årsakene til oppsplittelsen av Norsk Diakonihøyskole, men også angående hvilke konsekvenser dette vil få for det faglige miljøet. Dette kan du lese om i neste nummer av Diakonos. ■